

Sygnatura akt IV Ka 551/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Sylwana Wirth (spr.)
Sędziowie :	SSO Waldemar Majka SSO Elżbieta Marcinkowska
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 12 września 2014 roku

sprawy **P. Z.**

syna S. i Z. z domu K.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 15 maja 2014 roku, sygnatura akt VI K 134/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 551/14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Świdnicy wniósł akt oskarżenia przeciwko P. Z. oskarżając go o to, że:

w dniu 14 lutego 2014 roku w miejscowości B., woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I. bad. - 0,89 mg/l; II bad. - 0,91 mg/l; III bad. - 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym z płuc powietrzu) kierował motorowerem marki H. nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 25 września 2006 roku sygn. akt VI K 824/06 za czyn z art. 178a § 1 kk, z dnia 06 sierpnia 2008

roku sygn. akt VI K 544/08 za czyn z art. 178a § 1 kk, z dnia 30 maja 2011 roku sygn. akt VI K 210/11 za czyn z art. 244 kk w zw. z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

Wyrokiem z dnia 15 maja 2014 roku (sygnatura akt VI K 134/14) Sąd Rejonowy w Świdnicy

I. oskarżonego P. Z. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. występku z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres lat 4 (czterech);

III. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżony P. Z., zaskarżając wyrok w części orzeczenia o karze zarzucając:

rażącą niewspółmierność orzeczonej kary 4 miesięcy pozbawienia wolności w odniesieniu do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego występku oraz w relacji do celów, jakie kara ta winna spełnić w zakresie prewencji szczególnej, a przede wszystkim do stopnia winy oskarżonego

a podnosząc wskazany zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 5 lat próby.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Za nietrafne uznać należy stanowisko skarżącego, wyrażające się uznaniem, że kara orzeczona wobec oskarżonego P. Z. za przypisany mu czyn z art. 178a § 2 kk jest rażąco niewspółmiernie surowa.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż rażąca niewspółmierność o której mowa w art. 438 pkt 4 kpk zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd I instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo Sądu Najwyższego. Na gruncie cytowanego przepisu nie chodzi bowiem o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnice ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - "rażąco" niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować (tak Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 12 lipca 2000 roku II Aka 116/00).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, iż wyrokując w sprawie Sąd Rejonowy uwzględnił i właściwie ocenił okoliczności mające wpływ na wymiar kary. Orzeczona wobec oskarżonego P. Z. kara uwzględnia zarówno stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu jak również nie przekracza stopnia winy. Rozpoznając podniesiony zarzut zaznaczyć ponadto należy, iż wymierzona oskarżonemu kara 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona została w sposób minimalnie odbiegający od najniższego dopuszczalnie ustawowego zagrożenia przewidzianego za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 4 kk które zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący nie przedstawił merytorycznych argumentów mogących wskazywać, iż wymierzona kara jest rażąco niewspółmiernie surowa, a zaprezentowana w uzasadnieniu argumentacja ma charakter wyłącznie polemiczny.

Odnosząc się do przedstawionych przez skarżącego w uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego wywodów zaznaczyć ponadto należy, iż na warunkowe zawieszenie wykonania kary zasługują jedynie sprawcy co do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość, dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że pomimo niewykonania orzeczonej kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci na drogę przestępstwa. Zważyć nadto także należy, iż stosownie do treści art. 69 § 4 kk zdanie drugie wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W niniejszej sprawie nie sposób natomiast nie zauważyć, iż oskarżony był już uprzednio karany sądownie i to trzykrotnie za popełnienie przestępstw umyślnych w tym za popełnienie przestępstwa z art. 244 kk i art. 178 § 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk co jednakże jak pokazuje niniejsza sprawa nie wpłynęło w żaden sposób na zmianę jego zachowania i nie powstrzymało przed popełnieniem kolejnego przestępstwa. Zwrócić należy także uwagę, iż przypisanego w sprawie niniejszej czynu oskarżony dopuścił się w okresie próby związanej z warunkowym zawieszeniem wykonania kary za uprzednio popełnione przestępstwo a wyznaczonej przez Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 30 maja 2011 roku za przypisany wymienionemu czyn z art. z art. 244 kk i art. 178 § 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Postawa oskarżonego, a zwłaszcza uprzednia karalność nie pozwalają na zasadne uznanie, iż wobec wymienionego można założyć pozytywną prognozę kryminologiczną wyrażającą się uznaniem, iż oskarżony, pomimo nie wykonania orzeczonej kary, będzie przestrzegać porządku prawnego i sprzeciwiają się zastosowaniu instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Zauważyć nadto należy, iż akcentowane w apelacji okoliczności dotyczące sytuacji rodzinnej i materialnej oskarżonego, nie zmieniają powyższej oceny, nie można natomiast wykluczyć, iż okoliczności te mogą mieć ewentualnie znaczenie w postępowaniu wykonawczym.

Z tych też wszystkich względów orzeczono jak w wyroku.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.